

[Žmogaus kova prieš valdžią - tai atminties kova prieš užmaršumą :: Your Favorite Site](#)

Egzorcizmas, spiritizmas - mitas ar tikrovė (video nerekomenduojamas vaikams)

Prieš kelis metus britų laikraštyje "The Daily Mail" paskelbti slapti Vatikano dokumentai, sukėlę tikrą sensaciją.

Straipsnyje buvo teigiama, jog Antrojo pasaulinio karo metais Vatikanas oficialiai pripažino, kad A. Hitleris ir J. Stalinas buvo apsėsti šėtono. Net buvo mėginama slaptai per atstumą atlikti velnio išvairo ritualą. To ėmėsi pats popiežius Pijus XII. Šį faktą patvirtino Šventojo Sosto egzorcistas Gabriele'as Amorthas. Deja, pastangos buvo bevaisės. Kodėl egzorcistams nepavyko išvairyti velnio iš A. Hitlerio ir J. Stalino, siekiančių užvaldyti Europą ir pasidalyti ją perpus? Anot tėvo G. Amortho, per atstumą atliekamas ritualas retai kada būna sėkmingas. Be to, labai svarbu, kad pats žmogus norėtų ir pritarėtų velnio išvairo ritualui. Nors XXI amžiuje kalbos apie velnius ir demonus daugeliui kelia juoką. Kita vertus, tai, ko nežinome, dar nereiškia, kad to nėra. Viename interviu egzorcistas tėvas G. Amorthas atvirai pareiškė, jog velniai egzistuoja ir gali valdyti ne tik vieno žmogaus, bet ir didelių žmonių grupių ar net visos tautos sielas. Jis beveik neabejoja, kad naciai buvo apsėsti šėtono, o egzorcistų pareiga – saugoti žmoniją nuo piktųjų jėgų, nes pasaulyje nuolat vyksta kova tarp šėtono ir Dievo. Įveikti blogį ne taip paprasta. Egzorcistai neslepia, jog apsėdimo atvejų daugėja. Mūsų šalies egzorcistai netgi yra susibūrę į asociaciją. Pasak jų, kovoti su blogiu ne taip paprasta, todėl suvienijus jėgas galima pasiekti daugiau. Neretai apsėdimas būna toks stiprus, jog vieno egzorcisto jėgų neužtenka. Sakoma, kad kalbėdamas maldą dvasių išvairo ritualą junta siaubingai klaiškų šaltį, susiduria su žodžiais nenusakomais pojūčiais bei išgyvenimais. Anot tėvo G. Amortho, piktosios jėgos nelinkusios taip lengvai pasitraukti. Išvairius vieną, jų gali ateiti septynios... Egzorcizmas (lot. exorcismus, iš gr. ἐξορκισμός) 'surišimas priesaika') - demonų ar piktųjų dvasių išvairo ritualas iš tariamai apsėstų žmonių praktika. Jos kilmė gali siekti dar priešistorinius šamanų apeigų laikus. Pagal išvaizduojamus veikimo mechanizmus egzorcizmas būna dvejopas - religinis ir maginis. Egzorcizmas yra praktikuojamas daugumoje didžiųjų religijų – krikščionybėje, judaizme, islame. Kai kurios religijos, pavyzdžiui, sikhų, egzorcizmą kategoriškai draudžia. Jis atliekamas apsėstajam, kenčiančiam dėl piktųjų dvasių užvaldymo. Beje, velnio įkūnytojais bažnyčia laiko daugelį pasaulio garsenybių, taip pat ir Lady Gaga kt. Nors antikristas yra visai kas kita nei apsėstasis, įdomus faktas, jog krikščionybės istorijoje nuo mūsų eros amžiaus pradžios antikristu buvo apšauktas ne vienas popiežius. Anot dvasininkų, antikristas yra ne šiaip velnio įkūnytojas, o žmogus, kuris sąmoningai sudaro sutartį su šėtonu ir jam tarnauja (toks žmogus gali būti politinis diktatorius, religijos veikėjas ir pan.). Spiritizmas atveria duris šėtonui Pasak tėvo G. Amortho, domėjimasis juodąja magija, ypač spiritizmo seansai, yra patys pavojingiausi. O bet kokia magija prilygsta kreipimuisi į velnią, nes nėra ribos tarp baltosios ar juodosios magijos. Dvasininkai teigia, kad spiritizmo seansas – tiesiausias ir lengviausias būdas patekti piktosioms jėgoms. Jų manymu, bendravimas su mirusiais, dvasių kvietimas be specialaus pasiruošimo ir žinių gali baigtis liūdnai. Esą yra nemažai atvejų, kai į spiritizmo seansų dalyvius įsikūnijo iškviestoji dvasia. Per spiritizmo seansą dažnai ateina ne kviestoji artimo žmogaus vėlė, o piktosios dvasios, neretai savižudžių ar žmogžudžių. Beje, jas gali prikviešti net praeikimas, piktos mintys, nedori darbai ir poelgiai. Neigiamos emocijos, keiksmai taip pat atveria duris šėtonui. „Tad prieš ką nors bloga sakydami ar linkėdami gerai pagalvokite“, – perspėja dvasininkai. Apie mediumus ir apsėstuosius Žmogų, į kurią įsikūnijusi iššauktoji dvasia, magijos žinovai vadina mediumu. Paprastai mediumais tampa žmonės, turintys atvirą energinį kanalą informacijos ir energijos srautams – tam pasirengę šios srities žinovai. Jie žino būdus, kaip išprašyti dvasią ir kaip nuo jos apsaugoti. Jie ne apsėstieji, o tarpininkai tarp gyvųjų ir anapusio pasaulio. Dažniausiai dvasios apsėda žmones, kurių energinis (apsauginis) laukas dėl įvairiausių priežasčių yra nusilpęs, pritrinkęs blogio, neigiamų emocijų ir pan. Ne veltui liaudyje gajus posakis, kad toks toki ir traukia. Apsėstąjį nesunku atpažinti. Jis atrodo taip, tarsi jam būtų pasimaišęs protas: tuščias žvilgsnis, anksčiau tam žmogui nebūdingi veiksmai ir kt. Užvaldytas dvasios, žmogus praranda individualybę ir elgiasi, kaip liepia dvasia. Girdi įsakinejančius balsus ir vykdo jų įsakymus (simptomai būna panašūs į šizofrenijos, kai ligonis jaučiasi susidvejįs asmenybė). Tampa apatiškas, sulig kiekviena diena jo jėgos silpsta ir jis gali susirgti. Arba išlikti gyvybingas, bet savo darbais kenkti aplinkiniams. Jokie raminamieji vaistai ir kitas medikamentinis gydymas apsėstųjų neveikia. Anot žinovų, tokie žmonės neretai įninka į alkoholį, suseraga depresija, tampa pikti ir nervingi, tiesiog neprognozuojami. Dažniausiai apsėstieji vengia prisiliesti prie šventųjų simbolių, stengiasi juos sunaikinti. Pasak tėvo G. Amortho, nuo piktųjų jėgų saugo dvasinės praktikos ir tobulėjimas. Iš širdies einanti malda – galingiausias egzorcizmo ritualas, užkertantis kelią bet kokiam blogiui. Joks praeikimas „neprilips“, neturės galios, jei nesate padarę sunkios nuodėmės. Todėl ypač retai piktosios jėgos apsėda mažus vaikus. Parengta pagal užsienio spaudą

Date created: 2013/03/10-